

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

07 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie,

examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2022, în cauza penală în privința lui,

Țaralunga Vitalie XXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 01.10.2021 – 01.02.2022;

Instanța de apel: 25.02.2022 – 07.06.2022;

Instanța de recurs: 04.08.2022 – 07.12.2022.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni din 01 februarie 2022, s-a încetat procesul penal în privința lui Țaralunga Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, în temeiul art.2 alin.(1)-(3) al Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

S-a recunoscut vinovat Țaralunga Vitalie de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

S-a încasat de la Țaralunga Vitalie în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate din bugetul de stat în mărime de 448,00 (patru sute patruzeci și opt, 00) lei.

Potrivit art. 67 alin. 22) Cod penal, s-a obligat Țaralunga Vitalie să se prezinte în termen de 5 zile din momentul rămânerii definitive a sentinței la Biroul de Probațiune Dondușeni în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, în privința lui Țaralunga Vitalie la data de XXX de către XXX a fost emisă încheierea prin care s-au aplicat măsurile de protecție a victimei violenței în familie Țaralunga Rodica și ordonanța de protecție în privința lui Rodica Țaralunga a.n. XXX, domiciliată în s. XXX, prin care lui Țaralunga Vitalie i-au fost aplicate interdicții: obligația de a nu contacta victima, de a nu comite acte de violență asupra victimei, de a sta departe de locul aflării victimei pe un termen de nouăzeci de zile.

Contrar acestor interdicții, la XXX, aproximativ ora XX, Țaralunga Vitalie, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a intrat în odaia soției sale Țaralunga Rodica (care se afla în aceeași casă, vis-a vis de odaia sa) fără permisiunea ultimei, a provocat un conflict verbal, numind-o pe Țaralunga Rodica cu cuvinte necenzurate, comportându-se agresiv, prin care acțiuni, intenționat, nu a respectat măsurile de protecție aplicate față de victimele violenței în familie, stabilite de către instanța de judecată.

Tot el, la XXX, în jurul orelor XXX, în urma unui conflict cu soția sa Țaralunga Rodica, cu care în conformitate cu prevederile art.133¹ alin.(1) Cod penal sânt membri de familie în condiția de conlocuire, fiind în stare de ebrietate, aflându-la domiciliu său, care este situat în s. XXX, a apucat-o pe soția sa de păr, după care a lovit-o cu capul de contorul de gaz, apoi i-a aplicat lovituri cu piciorul în regiunea piciorului drept, cauzându-i leziuni corporale.

Conform raportului de expertiză judiciară Nr:202117D0075 din 15.11.2021, „La Țaralunga Rodica au fost depistate următoarele leziuni corporale: edemul regiunii occipitale pe dreapta, comoție cerebrală, echimoza coapsei pe dreapta, care au fost cauzate prin acțiunea traumatică a unor corpuri contondente dure, posibil în timpul și în circumstanțele descrise și se califică la vătămare corporală ușoară. Formarea acestor leziuni corporale în rezultatul căderii libere de la înălțimea propriului corp se exclude”.

Respectivele acțiune au fost încadrate la art. 320¹ Cod penal cu calificativele: neexecutarea intenționată a măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie. Și în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, violență în familie, conform indicilor calificativi: acțiune intenționată comisă de un membrul al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente soldate cu vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

3. Prin încheierea Judecătoriai Edineț, sediul Dondușeni din XXX, s-a conexas cauza penală nr. XXX de învinuire a lui Țaralunga Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, la cauza penală nr. XXX de învinuire a lui Țaralunga Vitalie în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal, într-un singur dosar.

4. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Dondușeni, Grigoriev Aurel, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Țaralunga Vitalie să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința să fie lăsată fără modificări.

4.1 În motivarea cererii de apel procurorul a invocat că, instanța constată în acțiunile inculpatului Țaralunga Vitalie calificativele prevăzute de art. 201¹ alin. (1), lit. a) Cod penal și art. 320¹ Cod penal și îl recunoaște vinovat în săvârșirea acestor infracțiuni, dar nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea. Astfel, prima instanță a stabilit tendențios numai

circumstanțele atenuante, cum ar fi recunoașterea vinei, căința sinceră, lipsa pretențiilor din partea părții vătămate.

A indicat că, conform materialelor cauzei penale față de inculpatul Țaralunga Vitalie anterior de comiterea infracțiunilor au fost aplicate măsuri de protecție față de victimele violenței în familie, care au un rol preventiv, dar ultimul nu a tras concluziile necesare și a comis mai multe infracțiuni și contravenții din domeniul violenței domestice. Cu toate că la materialele cauzei penale au fost anexate ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Edineț sediul Dondușeni la data de XXX, ordonanța de protecție din XX, cât și alte materiale prin care se confirmă că Țaralunga Vitalie în mod repetat, intenționat o agrează pe soția sa Țaralunga Rodica o perioadă destul de îndelungată, fapt confirmat și de partea vătămată în ședința de judecată, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul Țaralunga Vitalie, pe parcursul examinării cauzei penale de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, a mai comis o altă infracțiune de violență în familie, și anume infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, care în instanța de judecată au fost conexe într-o singură procedură.

A relevat că, instanța nu a ținut cont de faptul că cu toate că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de Țaralunga Vitalie se consideră drept mai puțin gravă, dar face parte din infracțiunile din categoria infracțiunilor contra familiei și minorilor, care la moment prezintă un pericol social sporit în R. Moldova. La fel, la emiterea sentinței instanța nu a ținut cont de faptul, că violența în familie este un fenomen complex, generat de probleme psihologice și amplificat de condiții educaționale, economice și sociale. De multe ori violența în familie se asociază doar cu violența fizică și alte forme ca violența psihologică, economică sau sexuală sunt noțiuni mai puțin cunoscute. Conform Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, violență în familie sunt acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

A specificat că, contrar prevederilor menționate supra, instanța din contra prin aplicarea unei pedepse prea blânde tolerează în mod indirect comiterea repetată a infracțiunii de violență în familie de către inculpatul Țaralunga Vitalie, care știind cu certitudine despre aflarea pe rol a cauzei penale în privința sa, continua comportamentul agresiv față de soția Țaralunga Rodica. La alegerea pedepsei, acuzarea de stat a luat în considerație prevederile art.75 din Codul penal și a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

A mai invocat că, pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului Țaralunga Vitalie trebuie să fie apreciată și de alte circumstanțe cum ar fi, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau

agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Reieșind din argumentele expuse supra, consideră, că în privința inculpatului Țaralunga Vitalie XXX este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, deoarece anume această pedeapsă își va asigura atingerea scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) din Codul penal, adică, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților cât și a altor persoane.

A opinat că, conform art. 46 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice care Republica Moldova a semnat-o la 06 februarie 2017 și a fost ratificată de Parlamentul Republicii Moldova la 14 octombrie 2021 - părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că următoarele circumstanțe, în măsura în care nu fac parte deja din elementele constitutive ale infracțiunii, pot fi luate în considerare, în conformitate cu dispozițiile relevante ale legislației interne, în determinarea sentinței în legătură cu infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție: a) infracțiunea a fost comisă împotriva unei(ui) fost(e) sau actual(e) soț(ii) sau partener(e), după cum recunoaște legislația internă, de un membru de familie, de o persoană care conviețuiește cu victima sau de o persoană care a abuzat de puterea sa; b) infracțiunea, sau infracțiunile asociate, a(u) fost comisă(e) în mod repetat; c) infracțiunea a fost comisă împotriva unei persoane făcute vulnerabile de circumstanțele particulare; d) infracțiunea a fost comisă împotriva sau în prezența unui copil; e) infracțiunea a fost comisă de una sau mai multe persoane, care acționează împreună; f) infracțiunea a fost precedată sau acompaniată de nivele extreme de violență; g) infracțiunea a fost comisă cu utilizarea sau cu amenințarea unei arme; h) infracțiunea a avut drept rezultat o vătămare fizică sau psihologică a victimei; i) agresorul a fost condamnat anterior pentru infracțiuni de natură similară.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2022, s-a respins apelul procurorului ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5.1 În motivarea soluției, instanța de apel a statuat că, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului Țaralunga Vitalie în fapta comisă, prima instanță la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61, 75, și în special 364¹ alin. (8) Cod procedură penală, care determină scopul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a ei, comiterea infracțiunii în perioada minoratului, precum și dreptul garantat a vinovatului de a beneficia de reducerea pedepsei penale în cazul acceptării examinării cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, ce-i asigură reducerea cu o 1/3 a pedepsei penale cu muncă neremunerată în folosul comunități.

A menționat că, în cazul lui Țaralunga Vitalie, instanța corect a reținut, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale prin pedepsirea lui și contracararea pe viitor a activității criminale, precum și cel de corectare, acordându-i posibilitatea corijării fără a fi privat de libertate, reieșind din criteriile generale de individualizare prevăzute la art. 75 Cod penal cum ar fi: personalitatea inculpatului care potrivit caracteristicii eliberate de la locul de trai (f.d.19 Vol. II) acesta are un

comportament decent, este stimat de vecini și oamenii în etate, nu are antecedente penale, uneori abuzează de băuturi spirtoase, la primărie și poliție au parvenit plângeri (în legătură cu dosarele în cauză), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

A specificat că, prima instanță corect a reținut, că pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunități statuată de legiuitor în conținutul sancțiunii art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal stabilită lui Țaralunga Vitalie își va atinge scopul, ținând cont de comportamentul manifestat de el în societate, ne având ocupații utile și posibilitatea achitării amenzii ca o alternativă a celei stabilite. Mai mult ca atât, categoria de pedeapsă stabilită de instanță, tocmai urmărește scopul de ai acorda inculpatului posibilitatea de a-și revedea faptele, diferențiind acțiunile și intențiile pozitive de cele negative, pentru a păși ferm pe calea corectării.

A relevat că, inculpatul Țaralunga Vitalie a recunoscut că la XXX în jurul orelor XXX, în urma unui conflict cu soția sa Țaralunga Rodica aflându-se în casa sa, a apucat-o de păr, după a lovit-o cu capul de contorul de gaz, apoi i-a aplicat lovitură la picior, cauzându-i leziuni corporale. Respectiv, prima instanță corect a reținut că inculpatul a recunoscut integral fapta imputată.

A mai invocat că, la stabilirea pedepsei inculpatului Țaralunga Vitalie pentru infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, s-a ținut cont de faptul că inculpatul s-a căit sincer precum și lipsa pretențiilor din partea părții vătămate. Prin urmare, pedeapsa stabilită de prima instanță a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității 8 sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Instanța de apel a considerat că pedeapsă numită inculpatului în baza art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal sub formă de 120 ore muncă neremunerată în folosul comunității este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar argumentele invocate de către partea acuzării în apelul declarat privind aplicarea în privința inculpatului Țaralunga Vitalie a unei pedepse mai aspre sunt doar declarative, fără temei legal, nefiind confirmate de probe pertinente ce ar servi temei de aplicare a unei pedepse sub formă de închisoare cu executare reală.

Din conținutul apelului depus, instanța de apel a stabilit unele expuneri generale despre categoria infracțiunii și fenomenul grav a violenței împotriva femeilor, însă aceste circumstanțe nu pot fi impuse sub răspunderea unui inculpat, deoarece pedeapsa se stabilește individual persoanei reieșind din personalitatea acestuia, comportamentul lui și satisfacția echitabilă a victimei în urma pedepsei stabilite. Anume circumstanțele date au fost analizate la individualizarea pedepsei, fapt pentru care instanța de apel consideră apelul formal fără a fi o necesitate de a interveni în soluția instanței de fond.

Totodată, instanța de apel a reținut că sentința nu a fost contestată în partea ce ține de încetarea procesului penal în privința lui Țaralunga Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, în temeiul art. 2 alin. (1)-(3) al Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de

la proclamarea independenței Republicii Moldova, s-a încetat. Astfel, potrivit art. 2 alin. (1) a Legii RM nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, procesul penal în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi pentru care Cod penal nr. 985/2002 prevede pedeapsa cu închisoare pe un termen de șapte ani, încetează la faza de urmărire penală sau la faza de judecare a cauzei, în baza cererii depuse de ei conform alin. (3) art. 2 a legii. Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul care are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei (...). Astfel, potrivit materialelor cauzei, inculpatul Țaralunga Vitalie, prin cererea formulată a recunoscut integral fapta comisă și încadrarea ei juridică, solicitând aplicarea în privința sa a amnistiei.

Instanța de apel a notat că, luînd în considerație normele sus citate și faptul că infracțiunile prevăzute la art. 320¹ Cod penal, nu fac parte din lista infracțiunilor exceptate de aplicarea actului de amnistie, prevăzute în art. 6 din Legii RM nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, prima instanță corect a încetat procesul în această parte.

Mai mult, instanța de apel a menținut și concluzia primei instanțe cu referire la încasarea de la Țaralunga Vitalie în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare suportate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, prin care invocînd ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

6.1. În motivarea recursului procurorul invocă că, conform materialelor cauzei penale față de inculpatul Țaralunga Vitalie anterior de comiterea infracțiunilor au fost aplicate măsuri de protecție față de victimele violenței în familie, care au un rol preventiv, dar ultimul nu a tras concluziile necesare și a comis mai multe infracțiuni și contravenții din domeniul violenței domestice.

Menționează că, cu toate că la materialele cauzei penale au fost anexate ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Edineț, sediul Dondușeni la data de XXX, ordonanța de protecție din XXX, cât și alte materiale prin care se confirmă că Țaralunga Vitalie în mod repetat, intenționat o agresează pe soția sa Țaralunga Rodica o perioada destul de îndelungată, fapt confirmat și de partea vătămată în ședința de judecată, instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul Țaralunga Vitalie, pe parcursul examinării cauzei penale de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320¹ Cod penal, a mai comis o altă infracțiune de violență în familie, și anume infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal, care în instanța de judecată au fost conexe într-o singură procedură.

Susține că, instanța nu a ținut cont de faptul că cu toate că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea comisă de Țaralunga Vitalie se consideră drept mai puțin gravă, dar face parte din infracțiunile din categoria infracțiunilor contra familiei și minorilor, care la moment prezintă un pericol social sporit în Republica Moldova. La fel, la emiterea sentinței instanța nu a ținut cont de faptul, că violența în familie este un

fenomen complex, generat de probleme psihologice și amplificat de condiții educaționale, economice și sociale. De multe ori violența în familie se asociază doar cu violența fizică și alte forme ca violența psihologică, economică sau sexuală sunt noțiuni mai puțin cunoscute. Conform Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, violență în familie sunt acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Opinează că, pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatului Țaralunga Vitalie trebuie să fie apreciată și de alte circumstanțe cum ar fi, caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele de fapt și de drept expuse în contextul ce urmează.

Pornind de la dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se relevă că instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

De asemenea, conform prevederilor expuse în art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și motivate corespunzător de titularul cererii de recurs.

Din textul recursului, rezultă că acuzatorul de stat își exprimă dezacordul cu pedeapsa stabilită lui Țaralunga Vitalie pentru infracțiunea prevăzută la art. 201¹ alin.(1) lit. a) Cod penal, făcând referire la temeiul pentru recurs de la pct. 6) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căreia *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, dar și la pct. 10) alin. (1) al aceleiași norme care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale,*

Colegiul penal constată că, în esență, procurorul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei inculpatului Țaralunga Vitalie, menționând că instanțele de fond i-au stabilit o pedeapsă prea blândă în comparație cu consecințele comiterii infracțiunii.

Având în vedere că recurentul nu critică stabilirea vinovăției sau încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, instanța de recurs nu se va expune la aceste capitole, verificând hotărârea instanței de apel doar sub aspectul individualizării pedepsei

stabilite inculpatului.

Revenind la speța dedusă judecății, Colegiul penal constată cu certitudine că sancțiunea prescrisă la art. 201¹ alin. (1) Cod penal, prevede două forme alternative de pedeapsă: muncă neremunerată în folosul comunității de pînă la 180 de ore, sau închisoare de pînă la 3 ani. Pentru justa efectuare a operațiunii de individualizare a pedepsei în privința lui Țaralunga Vitalie urmează să se țină seama de prevederile din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, potrivit cărora inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanța prin încheiere, beneficiază de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de o reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Astfel, noile limite de pedeapsă a categoriei – muncă neremunerată în folosul comunității, în cauza dată, va constitui de la 100 ore pînă la 120 ore. De aici rezultă că, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă în limita maximă, calculată potrivit rigorilor normei precitate *supra*.

Mai mult, pornind de la prescripțiile art. 62 alin. (1) Cod penal și ținând cont de poziționarea și consecutivitatea categoriilor de pedepse: *amendă, privare de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport sau anularea acestui drept, retragere a gradului militar sau special, a unui titlu special, a gradului de calificare (clasificare) și a distincțiilor de stat, munca neremunerată în folosul comunității, închisoare, detențiune pe viață*, concluzionăm că această poziționare și consecutivitate are la baza sa severitatea pedepsei: de la cea mai blândă pedeapsă – *amenda*, pînă la cea mai severă – *detențiunea pe viață*. Prin urmare, alegația recurentului precum că inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă prea blândă în raport cu fapta comisă și personalitatea inculpatului, Colegiul o consideră declarativă.

Concomitent, instanța de apel just a trasat concluzia că prima instanță corect a reținut că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale prin pedepsirea lui și contracararea pe viitor a activității criminale, precum și cel de corectare, acordându-i posibilitatea corijării fără a fi privat de libertate, reieșind din criteriile generale de individualizare prevăzute la art. 75 Cod penal cum ar fi: personalitatea inculpatului care potrivit caracteristicii eliberate de la locul de trai (f.d.19 Vol. II) acesta are un comportament decent, este stimat de vecini și oamenii în etate, nu are antecedente penale, uneori abuzează de băuturi spirtoase, la primărie și poliție au parvenit plângeri (în legătură cu dosarele în cauză), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Totodată, prima instanță corect a reținut, că pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunități statuată de legiuitor în conținutul sancțiunii art. 201¹ alin. (1) lit. a) Cod penal stabilită lui Țaralunga Vitalie își va atinge scopul, ținând cont de comportamentul manifestat de el în societate, ne având ocupații utile și posibilitatea achitării amenzii ca o alternativă a celei stabilite.

Astfel, instanța de recurs explică recurentului că, este prerogativa instanței de

judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse non-privative de libertate sau de altă categorie, iar în formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, care au fost luate în considerare de instanța de apel.

Pe cale de consecință, Colegiul penal menționează că, la caz, nu se constată vreun temei pentru redozarea pedepsei în privința inculpatului Țaralunga Vitalie, iar sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, după cum a fost stabilită de către instanțele de fond răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Colegiul penal remarcă și faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel, examinându-le în ansamblu, le-a dat o apreciere corespunzătoare, conform art. 414 Cod de procedură penală, pronunțându-se argumentat și detaliat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea respectivei soluții, precum și motivele adoptării ei, decizia instanței de apel în partea contestată fiind bine argumentată, motivată, legală și întemeiată.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile legale, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea inculpatului și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Așadar, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către procuror prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Bodareu Octavian, împotriva deciziei Colegiului

penal al Curții de Apel Bălți din 07 iunie 2022, în cauza penală în privința lui **Țaralunga Vitalie XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **27 ianuarie 2023**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie